

# РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 156976

гр. София, 12.12.2023 г.

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 142 СЪСТАВ**, в закрито заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА

като разглежда докладваното от СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА Частно гражданско дело № 20231110156303 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 418 във вр. с чл. 417, т. 9 от ГПК. Образувано е по депозирано в съда заявление от „Ф. ц. ” ООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр.София, ....., представлявано от Д. Д.–управител за издаване на заповед за незабавно изпълнение и въз основа на нея изпълнителен лист срещу длъжника, Ю. С. П., с ЕГН: \*\*\*\*\*.

След като се запозна с постъпилото заявление, съдът констатира, че към него е представен документ – запис на заповед, който е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, поради което искането следва да бъде уважено и в полза на заявителя следва да бъде издадена заповед за незабавно изпълнение срещу посочения длъжник за сумата от 430 лв., представляваща главница, по запис на заповед, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 11.10.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

С подаденото заявление се претендират и изтекли лихви, считано от датата на предявяване на издадения запис на заповед и определена, като дата на падеж по издадения запис на заповед/ до подаване на заявлението.

В тази връзка, настоящият състав намира, че в тази част искането е неоснователно, като за основателността на тази претенция стояща вън от обективизираното в документа, е постановеното с Тълкувателно решение № 1 от 28.12.2005 година на ВКС по тълк.д.№ 1/2004 година.

В това производство, съдът проверява формалната доказателствена сила на изпълнителното основание, изхождайки само от данните, съдържащи се в представеното изпълнително основание. При издаването на изпълнителен лист съдът не може да се основава на данни, които стоят извън

изпълнителното основание, в т. ч. и акумулираните след падежа до датата на подаване на молбата за издаване на изпълнителен лист закъснителни лихви. Съгласно чл. 535, т. 2 ТЗ записът на заповед съдържа безусловно обещание да се плати определена сума пари. Не бъде ли означена в записа на заповед сумата, която трябва да се плати - ясно и определено, записът на заповед не може да има действие на менителничен ефект. Това означава да е посочена паричната сума, за която издателят на записа на заповед поема задължението, т. е. колко и какви пари трябва да се заплатят. Сумата, за която записът на заповед е издаден, трябва да е ясна в него. От посоченото в чл. 535 ТЗ съдържание на записа на заповед не личат данни относно размер на закъснителни лихви. С оглед характера на производството и проверката, която съдът извършва в него на изпълняемото право, съсредоточена в рамките на изпълнителното основание, не е допустимо присъждане на закъснителни (мораторни) лихви, каквата сума се претендира от 63.12 лева , защото не се касае за вземане, което е обективизирано в документа. По отношение на претендираната сума, и с оглед гореизложеното следва да бъде уважена пренцията на заявителя за сумата от 430лв. сума която е ясно посочена в текста на документа като главница, цифром и словом, макар и частично.

Предвид изложеното, следва да се остави без уважение заявлението в частта, с която е направено искане за издаване в полза на заявителя на заповед за незабавно изпълнение срещу посочения като длъжник за заплащане на мораторна лихва 63.12 лева, считано от датата на падежа 27.02.2023г. до 04.10.2023г., както и да се остави без уважение искането за издаване на заповед за изпълнение за главницата над размера от 430 лв.

Доколкото не са представени доказателства за заплащането на адвокатско възнаграждение от 400 лв от страна на заявителя искането следва да бъде отхвърлено и за тази сума .

*Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 418 във вр. с чл. 417, т. 9 от ГПК и чл. 419 от ГПК, съдът*

## **РАЗПОРЕДИ:**

**ДА СЕ ИЗДАДЕ** в полза на заявителя „Ф. ц. ” ООД, ЕИК....., със седалище и адрес на управление гр.София, .....2, представлявано от Д. Д.– управител - **заповед за незабавно изпълнение и въз основа на нея и изпълнителен лист** срещу длъжника Ю. С. П., с ЕГН: \*\*\*\*\* за заплащане на посочената в заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417

ГПК сума от 430лв. /четиристотин и тридесет лева / представляваща неплатено задължение по запис на заповед от 27.02.2023г., както и законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението /11.10.2023г./ до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 21.80лв , дължима държавна такса съобразно уважената част на искането.

**Оставя без уважение** като неоснователно искането на заявителя за присъждане на мораторна лихва в размер на 63.12 лева, за периода считано от датата на падежа 27.02.2023г. до 04.10.2023г. и адвокатско възнаграждение в размер на 400лева.

На основание чл. 418, ал. 2, изр. 2 ГПК да се извърши надлежна бележка върху представеният запис на заповед и върху заповедта за изпълнение.

Разпореждането в частта, с която е отхвърлено искането за издаване на изпълнителен лист може да бъде обжалвано в едноседмичен срок от съобщаването му на заявителя, в останалата част разпореждането може да бъде обжалвано от длъжника с частна жалба, подадена чрез СРС до СГС в двуседмичен срок от връчването на заповедта за изпълнение, ведно с възражението срещу издадената заповед, което може да се основава само на съображения, извлечени от актовете по чл. 417 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_